

USNESENÍ

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl soudkyní Mgr. Miroslavou Káňovou ve věci exekuce

oprávněné: **Domáci Půjčky, a.s.**, IČO 25120549
sídlem Letenské nám. 157/4, 170 00 Praha 7 Bubeneč
zastoupená advokátem JUDr. Janem Rudolfem
sídlem Národní 973/41, 110 00 Praha

proti
povinné: **xxx**, narozená xxx
bytem nám. xxx
pro doručování xxx

pro vymození peněžitého plnění

takto:

- I. Exekuce vedená proti povinné xxx, pro vymození pohledávky oprávněné ve výši 6 109,40 Kč a dalších nákladů podle rozhodčího nálezu vydaného rozhodcem Mgr. Lubomírem Matějem ze dne 6. 1. 2012 č. j. 1105135/2011, se zastavuje v celém rozsahu.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o zastavení exekuce.**
- III. Oprávněná je povinna zaplatit na nákladech exekuce částku 7 865 Kč k rukám soudního exekutora JUDr. Ondřeje Mareše, Exekutorský úřad Litoměřice, do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- IV. Oprávněná je povinna vrátit povinné vymožené plnění v celkové výši 18 617,10 Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- V. Soudní exekutor JUDr. Ondřej Mareš, Exekutorský úřad Litoměřice, je povinen vrátit povinné částku 7 865 Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. K návrhu společnosti REDSPARK ASSET LIMITED byla na základě vykonatelného rozhodčího nálezu rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje ze dne 9. 1. 2012, č. j. 1704847/2011 usnesením Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 2. 4. 2012, č. j. 53 EXE 397/2012-9 nařízena exekuce na majetek povinné pro vymození pohledávky oprávněné ve výši 6 477,10 Kč, nákladů nalézacího řízení ve výši 14 500 Kč a pro náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny. Provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Ondřej Mareš, LL.M., Exekutorský úřad Litoměřice. Usnesení nabylo právní moci 13. 6. 2012.
2. Dne 10. 10. 2024 soudní exekutor vydal oznámení o skončení exekuce vymožením pohledávky včetně jejího příslušenství a nákladů exekuce. Došlo tak ke skončení exekuce a zániku pověření soudního exekutora podle § 51 písm. c) e.ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje xxx

3. Dne 15. 11. 2024 soudní exekutor předložil exekučnímu soudu návrh povinné na zastavení a odklad exekuce ze dne 11. 11. 2024 s tím, že exekuce byla skončena jejím úplným vymožením a zaniklo tak pověření soudního exekutora, proto podání povinného nemůže soudní exekutor vyřídit.
4. V návrhu na zastavení a odklad exekuce ze dne 11. 11. 2024 povinná uvedla, že exekuční řízení bylo zahájeno na základě exekučního titulu, kterým je rozhodčí nález. V průběhu řízení však došlo ke změně judikatury ve vztahu k rozhodčím doložkám se závěrem, že rozhodčí nález není způsobilým exekučním titulem. Povinná je přesvědčena, že rozhodce Mgr. Lubomír Matěj, který spor rozhodoval, byl ve vztahu ekonomické závislosti k oprávněné. Povinná se tak domáhá zastavení exekuce, neboť má za to, že exekučním titulem je rozhodčí nález, který byl vydán na základě absolutně neplatné rozhodčí smlouvy a rozhodce tak neměl pravomoc věc rozhodnout. O důvodu pro zastavení exekuce se povinná dozvěděla dne 11. 11. 2024, kdy navštívila xxx.
5. Usnesením č. j. 53 EXE 397/2012–35 ze dne 9. 1. 2025 exekuční soud zamítl návrh povinné na odklad exekuce s tím, že odložit lze pouze probíhající exekuci. Pokud byla exekuce již skončena vymožením vymáhané pohledávky, nelze exekuci odložit. Usnesení nabylo právní moci 31. 1. 2025.
6. Exekuční soud na základě návrhu povinné na zastavení exekuce v souladu s aktuální judikaturou Nejvyššího soudu České republiky a Ústavního soudu přezkoumal materiální a formální vykonatelnost vykonávaného rozhodčího nálezu, pravomoc rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje i řízení, které vydání rozhodčího nálezu předcházelo.
7. Exekuční soud ve věci nařídil jednání a provedl dokazování. K jednání nařízenému na den 5. 3. 2025 se účastníci nedostavili, z jednání se povinná omluvila. Soud tedy věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti účastníků, když přitom vycházel z obsahu spisu a z provedených důkazů. Zabýval se zejména posouzením pravomoci rozhodce, platnosti rozhodčí doložky a vykonatelností rozhodčího nálezu. Za tím účelem si exekuční soud připojil rozhodčí spis rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje sp. zn. 1704847/2011 uložený u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 0 Nc 12021/2012. Z jeho obsahu soud zjistil, že:
 - Společnost Domáci Půjčky a.s., IČ 25120549, a povinná xxx, nar. xxx, uzavřeli podle § 497 a násl. obchodního zákoníku smlouvu o úvěru č. xxx. Za věřitele byla smlouva o úvěru uzavřena již dne 7. 9. 2011, povinná ji podepsala 20. 9. 2011. Na základě této smlouvy se věřitel zavázal povinné jako dlužnici poskytnout úvěr ve výši 4 900 Kč, a to převodem na její účet číslo xxx do 5 pracovních dnů poté, co věřiteli dlužnice doručí podepsanou smlouvu. Dlužnice se pak zavázala vrátit částku navýšenou o částku 5 444 Kč, když úrok činil 85 % p. a., RPSN 127,77 %, ve 24měsíčních splátkách po 431 Kč. Datum splatnosti splátky byl 20. den v měsíci, první splátka byla splatná 20. 11. 2011. Z výpisu z účtu věřitele soud zjistil, že částka 4 900 Kč byla věřitelem vyplacena dne 29. 9. 2011. Nedílnou součástí smlouvy jsou Všeobecné obchodní podmínky a splátkový kalendář.
 - V čl. II. bod 5. smlouvy o úvěru číslo xxx ze dne 20. 9. 2011 se účastníci dohodli, že veškeré případné spory vznikající z této smlouvy nebo v souvislosti s ní budou řešeny vždy jedním rozhodcem, a to buď a) u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR podle jeho Řádu a Pravidel, kdy jediný rozhodce bude jmenován předsedou rozhodčího soudu, anebo b) jedním z v doložce uvedených rozhodců, mezi nimiž si zvolí žalobce. Rozhodci byli Mgr. Lubomír Matěj, bytem V Kopečku čp. 85, Hradec Králové, JUDr. Milan Kutnar, bytem Bezručova čp. 1522, Hradec Králové, a Bc. Petr Valenta, bytem Kyselova

1185/2, Praha 8 - Kobylisy. Rozhodce Mgr. Lubomír Matěj spor následně rozhodoval a vydal rozhodčí nález (*z Rozhodčí doložky ve smlouvě o úvěru č. 6613540*).

- Podle čl. 5. odst. 1. přiložených (formulářově předtištěných) Všeobecných obchodních podmínek – „Zajištění úvěru“ klient podpisem smlouvy prohlašuje, že na zajištění všech svých současných i všech budoucích nároků věřitele plynoucích z uzavřené smlouvy vystavil dvě vlastní blankosměnky na řad věřitele bez uvedení směnečné sumy, údaje splatnosti a místa platebního, s doložkou bez protestu, a tyto blankosměnky předal finančnímu poradci věřitele spolu s návrhem na uzavření smlouvy. Čl. 7. týchž obchodních podmínek obsahuje soubor sankcí dopadajících na klienta, kupř. smluvní pokutu ve výši 4 % z výše původně poskytnuté jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 4 dny, další smluvní pokutu ve výši 4 % z výše původně poskytnuté jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 8 dnů, další smluvní pokutu ve výši 4 % z výše původně poskytnuté jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 12 dnů, další smluvní pokutu ve výši 4 % z výše původně poskytnuté jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 16 dnů, další smluvní pokutu ve výši 4 % z výše původně poskytnuté jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 19 dnů. Povinnost na úhradu každé ze shora uvedených smluvních pokut vzniká pouze jednou, a to vždy v souvislosti s prvním prodlením klienta po shora uvedenou relevantní dobu. Uvedené nároky na smluvní pokutu vznikají k okamžiku vzniku povinnosti klienta tuto smluvní pokutu zaplatit, aniž by musel být klient informován o vzniku povinnosti uhradit smluvní pokutu a k její úhradě ze strany věřitele vyzván. V případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání 21 dnů, je věřitel oprávněn zesplatnit všechny závazky klienta ze smlouvy. Za každou upomínku je věřitel oprávněn požadovat sankci ve výši 100 Kč (počet těchto upomínek nadto není omezen), sankci 30 Kč za upomenutí k zaplacení formou SMS, a dále smluvní pokutu ve výši 5 000 Kč v případě každého jednotlivého opomenutí nahlášení změny osobních údajů klientem věřiteli apod.
- Pohledávka za povinnou z titulu předmětné smlouvy o úvěru byla dne 12. 12. 2011 postoupena společnosti REDSPARK ASSETS LIMITED. Dne 12. 12. 2011 bylo odesláno oznámení o postoupení pohledávky povinné (*z oznámení o postoupení, z podacího archu*). Žalovaná nesplácela úvěr řádně a včas, proto společnost REDSPARK ASSETS LIMITED v souladu se smlouvou celý nesplacený zůstatek úvěru ke dni 13. 12. 2011 zesplatnila a tuto skutečnost povinné oznámila (*z oznámení o zesplatnění závazků z úvěrové smlouvy ze dne 13. 12. 2011, z podacího archu ze dne 13. 12. 2011*). Ke dni zesplatnění činila dlužná částka celkem 6 479,10 Kč a sestávala z nesplacené jistiny ve výši 4 900 Kč, úroku z jistiny ve výši 347,10 Kč a smluvní pokuty ve výši 980 Kč, poplatků za upomínky SMS 150 Kč, poštovné 100 Kč a úroky z prodlení ve výši 2,00 Kč. Po zesplatnění povinná neuhradila ničeho.
- Na základě výše uvedených skutečností se žalobou ze dne 20. 12. 2011 společnost REDSPARK ASSET LIMITED domáhala u rozhodce Mgr. Lubomíra Matěje vydání rozhodčího nálezu, kterým uloží povinné (žalované) povinnost zaplatit žalobkyni částku 6 477,10 Kč a na nákladech řízení celkem částku 14 500 Kč (poplatek za rozhodčí řízení 4 900 Kč a náklady právního zastoupení 9 600 Kč), to vše do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezu (*z rozhodčí žaloby*). Rozhodce vyzval povinnou (žalovanou) usnesením ze dne 21. 12. 2011 k vyjádření k žalobě a k předložení listinných důkazů, jichž se dovolává (*z usnesení*). Výzva byla doručována povinné na adresu xxx. Povinné byla výzva doručena do vlastních rukou dne 22. 12. 2011 a převzetí povinná potvrdila svým podpisem (*z doručení*). Vzhledem

k tomu, že žalovaná neposkytla žádné vyjádření k rozhodčí žalobě a uplatněný nárok nezpochybnila, rozhodce spor rozhodl bez nařízení jednání a rozhodčí žalobě po provedeném dokazování v celém rozsahu vyhověl, a to rozhodčím nálezem ze dne 9. 1. 2012 č. j. 1704847/2011, který byl žalované doručen do vlastních rukou dne 11. 1. 2012 na xxx (*z doručenký*). Rozhodčí nález nabyl právní moci dne 11. 1. 2012 a vykonatelnosti 15. 1. 2012 (*z rozhodčího nálezu*).

- V rozhodčím spisu není výzva k úhradě rozhodčího poplatku ani doklad o jeho úhradě.
- 8. Usnesením č. j. 124 EX 7317/12-58 ze dne 17. 3. 2014 soudní exekutor připustil, aby na místo oprávněného vstoupil do řízení nový účastník– společnost Domáci Půjčky a.s., IČ 25120549. Usnesení nabylo právní moci dne 28. 5. 2014 (*z usnesení č.j. 124 EX 7317/12-58 ze dne 17. 3. 2014*).
- 9. Ze zprávy České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 11. 2024 soud zjistil, že povinné byly od února 2024 prováděny exekuční srážky na základě exekučního příkazu ze dne 2. 4. 2012 č. j. 124 EX 5023/12–27 ve prospěch oprávněného Euro Benefit a.s. pro pohledávku ve výši 6 109,40 Kč s příslušenstvím. Od února 2024 do července 2024 bylo sraženo a soudnímu exekutorovi poukázáno 19 357 Kč. Vzhledem k doručení oznámení o skončení exekuce byly srážky na pohledávku zastaveny. V současné době probíhají srážky na základě exekučního příkazu č. j. 124 EX 7317/12–19 ze dne 10. 4. 2012 vydaného JUDr. Ondřejem Marešem, LL.M. ve prospěch oprávněného REDSPARK ASSET LIMITED pro pohledávku 6 477 Kč s příslušenstvím. Od srpna 2024 do listopadu 2024 bylo sraženo a soudnímu exekutorovi poukázáno 11 774 Kč, dále probíhají na pohledávku srážky od prosince 2024 ve výši 4 922 Kč měsíčně.
- 10. K výzvě soudní exekutor exekučnímu soudu sdělil, že celkem bylo vymoženo 26 482,10 Kč, z toho oprávněný obdržel 18 617,10 Kč a soudní exekutor 7 865 Kč.
- 11. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
- 12. Podle § 268 odst. 1 písm. h) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
- 13. Podle § 40 odst. 1 písm. c) exekučního řádu je exekučním titulem vykonatelný rozhodčí nález.
- 14. Plénium Ústavního soudu se v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 9/15 ze dne 8. 8. 2017 (338/2017 Sb.) ztotožnilo se závěrem, že tzv. jiným důvodem pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. „jsou takové okolnosti, pro které další provádění výkonu je způsobilé založit kolizi s procesními zásadami (byť mohou mít podklad v právu hmotném)“; přičemž „uvedený důvod slouží k odstranění zjevné nespravedlnosti také tehdy, kdy by výkon rozhodnutí byl v rozporu s principy právního státu“. Ústavní soud konstatoval, že jde o „obecně přijímané výjimky, [které umožňují] II. ÚS 3194/18 7 v exekučním řízení [...] hodnotit i zásadní vady exekučního titulu“ (bod 24). Proto „i v řízení exekučním je za určitých podmínek možné uplatnit námitky vůči nalézacímu řízení a jeho výsledku. Protiústavnost exekučního titulu může za těchto podmínek hodnotit i exekuční soud a vyvodit z toho patřičné důsledky“.
- 15. Podle nálezu Ústavního soudu ve věci II. ÚS 3194/18 „v exekučním řízení obecným soudům přísluší se zabývat zásadními vadami exekučního titulu a jsou povinny výkon rozhodnutí zastavit podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. také v případech, v nichž by výkon rozhodnutí vedl ke zjevné nespravedlnosti, nebo byl dokonce v rozporu s principy právního státu. Nezohlednění těchto kritérií při rozhodování o zastavení výkonu rozhodnutí představuje

porušení základního práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.“

16. Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 199/11 tento „považuje za neakceptovatelné, aby se případné soudní ochrany dostávalo subjektům, které evidentně poškozují práva svých klientů. Ustanovení smluv nebo smluvních podmínek, která jsou formulářově předtištěna a neumožňují jednoznačně slabší straně jejich modifikaci, v sobě skýtají možnost vyvolání nepříznivých následků na straně klienta, kdy nebude dotčena pouze jeho sféra právní, ale zejména sféra osobní. Postupy, kdy klientům jsou vnucována smluvní ujednání v podobě zajištění biankosměnkou, smluvní pokutou ve výši 30 % nebo 45 % dlužné částky za prodlení s platbou splátek v řádu jednotek týdnů, či smluvní pokutou ve výši pětinasobku dlužné částky za hrubé porušení smlouvy nebo podmínek, je nutno považovat za nepřijatelné a uvedená ujednání označit za neplatná pro jednoznačný rozpor s dobrými mravy. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že klient takového subjektu smlouvu podepsal, a to dokonce ani v situaci, kdy by ve smluvních podmínkách bylo obsaženo ujednání, že klientovi se takto stanovené smluvní pokuty nebo zajištění biankosměnkou nejeví za nepřiměřené či odporující dobrým mravům. Běžný klient úvěrové společnosti totiž nemůže v případě krátkodobého úvěru dopředu očekávat, ba ani předpokládat, že celková splacená částka bude několikanásobně převyšovat částku půjčenou. Tento předpoklad nelze ani spravedlivě požadovat.“
17. Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3962/18 musí obecné soudy v exekučním řízení zkoumat, zda byla uzavřena řádná rozhodčí smlouva, a to jak rozhodčí doložka, tak smlouva o rozhodci, a zda vůbec měli rozhodci pravomoc rozhodčí nález vydat. Názor Ústavního soudu, že neplatnost úvěrové smlouvy způsobuje neplatnost rozhodčí doložky, se uplatní i na případ, kdy je zde samostatná rozhodčí smlouva, kterou lze obsahově a z hlediska jejího účelu považovat za rozhodčí doložku.
18. Podle § 9 odst. 1) zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru (dále jen z.s.ú.) ve znění ke dni uzavření úvěrové smlouvy, věřitel před uzavřením smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, či změnou takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru, je povinen s odbornou péčí posoudit schopnost spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, a to na základě dostatečných informací získaných i od spotřebitele, a je-li to nezbytné, nahlédnutím do databází umožňujících posouzení úvěruschopnosti spotřebitele. Věřitel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud je po posouzení úvěruschopnosti spotřebitele s odbornou péčí zřejmé, že spotřebitel bude schopen spotřebitelský úvěr splácet, jinak je smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, neplatná.
19. Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4129/18 „nezkoumá-li obecný soud, zda úvěrující při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost úvěrovaného plánovaný úvěr splatit, zasáhne tím do základního práva spotřebitele na soudní ochranu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Přitom nejde podle Ústavního soudu o žádný zvlášť přísný či dokonce nepřiměřený požadavek; to, zda je reálné splacení dluhu je přece celkem výchozí zásada, kterou by jako obecný princip měly soudy vzít v úvahu bez ohledu na to, zda je v nějakém zákoně výslovně zakotven, anebo nikoli.“
20. Při zkoumání, zda exekuční titul netrpí zásadními vadami, není relevantní, zda a jak efektivně hájil povinný svá práva v nalézacím řízení. Jak totiž Ústavní soud uvedl v nálezu sp. zn. II. ÚS 2230/16, bodě 17, použití ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., tedy i zastavení řízení z důvodu zásadních vad exekučního titulu, „není podmíněno ani vyčerpáním řádných opravných prostředků v předcházejícím nalézacím řízení“

21. Z obsahu projednávaného spisu, připojeného rozhodčího spisu a spisu soudního exekutora soud zjistil, že výběr rozhodce je transparentní, když spor následně rozhodoval jeden z rozhodců uvedených v této rozhodčí doložce. Potud soud posuzoval rozhodčí doložku za platně sjednanou. Soud dále zjistil, že spotřebitelská smlouva byla formulářově předtištěna a neumožňovala tak povinné, jako jednoznačně slabší straně, její modifikaci. Ve smlouvě o úvěru sjednané mezi společností Domáci Půjčky, a.s. a povinnou, byla stanovena výše úvěru v částce 4 900 Kč. Ve smlouvě byl sjednán úrok ve výši 85 % p. a. a RPSN ve výši 127,77 %. Podle čl. 5. odst. 1 přiložených (formulářově předtištěných) Všeobecných obchodních podmínek klient podpisem smlouvy prohlašuje, že na zajištění všech svých současných i všech budoucích nároků věřitele plynoucích z uzavřené smlouvy vystavil dvě vlastní blankosměnky na řad věřitele bez uvedení směnečné sumy, údaje splatnosti a místa platebního, s doložkou bez protestu, a tyto blankosměnky předal finančnímu poradci věřitele spolu s návrhem na uzavření smlouvy. Čl. 7. týchž obchodních podmínek obsahuje soubor sankcí dopadajících na klienta, kupř. smluvní pokutu ve výši 4 % z jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 4 dny, další smluvní pokutu ve výši 4 % z jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 8 dnů a další smluvní pokutu ve výši 4 % z jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 12 dnů, další smluvní pokutu ve výši 4 % z výše původně poskytnuté jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 16 dnů, další smluvní pokutu ve výši 4 % z výše původně poskytnuté jistiny úvěru v případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání alespoň 19 dnů. V případě prodlení s úhradou jakéhokoli závazku z titulu uzavřené smlouvy v délce trvání 21 dní, byl věřitel oprávněn zesplatnit všechny závazky klienta ze smlouvy. Za každou upomínku je věřitel oprávněn požadovat sankci ve výši 100 Kč (počet těchto upomínek nadto není omezen), sankci 30 Kč za upomenutí k zaplacení formou SMS, pokutu ve výši 5 000 Kč v případě každého jednotlivého opomenutí nahlášení změny osobních údajů klientem věřiteli apod. Z těchto zjištění vyplývá, že uzavřená smluvní ujednání byla ve významné nerovnováze v právech a povinnostech stran v neprospěch spotřebitele – povinné.
22. Není tudíž pochyb, že kritéria vymezená v nálezu sp. zn. I. ÚS 199/11 ze dne 26. 1. 2012 předmětná smlouva o úvěru v podstatných rysech naplňuje. Takováto ujednání je nutno považovat za nepřijatelná a označit je za neplatná pro jednoznačný rozpor s dobrými mravy. Uzavřená smlouva o úvěru je nepochybně smlouvou spotřebitelskou, neboť povinná (na rozdíl od předchůdce oprávněné) při uzavírání této smlouvy nejednala v rámci své obchodní či podnikatelské činnosti. V rámci tohoto vztahu ze spotřebitelské smlouvy je tak třeba s ohledem na platnou hmotněprávní úpravu spotřebitelských vztahů dbát zajištění zvýšené ochrany spotřebitele, jako slabší strany, v rovině procesních pravidel (včetně pravidel pro ustavení rozhodce), která musí spotřebiteli garantovat spravedlivé řízení (*k tomu blíže srov. zejména nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2011 sp. zn. II. ÚS 2164/10*).
23. Soud rovněž dospěl k závěru o absolutní neplatnosti úvěrové smlouvy a tím i rozhodčí doložky, která je s úvěrovou smlouvou spjata. V řízení bylo prokázáno, že úvěrující podnikatelský subjekt se nezabýval vůbec prověřováním úvěruschopností klientky – spotřebitele. Současně soud učinil závěr o nemravnosti části žalobního nároku zejména v části úrokového navýšení.
24. Dle ústavního nálezu ze dne 4. 1. 2022, sp. zn. II. ÚS 2833/21, při rozhodování o návrhu na zastavení již skončené exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. soud - veden výše specifikovanou ustálenou judikaturou - hodnotí to, zda exekuce byla od počátku vedena po

právu, či nikoli. Judikatura tak vytvořila možnost „otevření“ již skončeného exekučního řízení v důsledku vymození pohledávky (je toho totiž třeba k ochraně zájmů povinného).

25. Jak již soud konstatoval výše, určení rozhodce v rozhodčí doložce úvěrové smlouvy netrpí ústavněprávními deficity (*viz usnesení sp. zn. II. ÚS 3413/12 ze dne 23. 5. 2013, nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2735/11 ze dne 3. 4. 2012, N 71/65 SbNU 9, a sp. zn. II. ÚS 3406/10 ze dne 14. 3. 2013, N 44/68 SbNU 443, resp. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3057/10 ze dne 5. 10. 2011, U 6/63 SbNU 551, sp. zn. III. ÚS 3724/12 ze dne 8. 7. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2566/12 ze dne 26. 8. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2569/13 ze dne 5. 11. 2013, sp. zn. III. ÚS 1115/14 ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 1558/14 ze dne 21. 5. 2014 či sp. zn. III. ÚS 1269/14 ze dne 12. 6. 2014*); to však na věci nic nemění, neboť nedostatek pravomoci rozhodce vyplývá z odlišných (výše rekapitulovaných) skutečností. V uvedeném případě je úvěrová smlouva neplatná pro rozpor s dobrými mravy a také z toho důvodu, že před jejím uzavřením se původní věřitel nijak nezabýval prověřováním schopností dlužnice poskytnutý úvěr splácet. V důsledku neplatné smlouvy, neplatná rozhodčí doložka, nemohla založit pravomoc rozhodce pro vydání rozhodčího nálezu. Tímto je rozhodčí nález stížen neodstranitelnou vadou způsobující jeho nezpůsobilost být řádným exekučním titulem. Je tak na místě exekuci zastavit podle ust. § 268 odst.1 písm. h) o.s.ř., a to přesto, že již exekuce zanikla vymožením.
26. Podle § 89 věta první exekučního řádu dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem pak o nákladech řízení a exekuce je nutno rozhodnout s odkazem na existující soudní praxi, dle které je oprávněné možno uložit povinnost k zaplacení nákladů exekuce a nákladů řízení povinné v případě, kdy lze na její straně shledat procesní zavinění na zastavení exekuce, a to zejména v situacích, kdy oprávněná před podáním návrhu na nařízení exekuce nedbala požadavku náležité opatrnosti a pečlivosti a návrh podala, ačkoliv mohla nepříznivý výsledek exekuce předvídat. Při posouzení toho na straně, kterého z účastníků řízení je nutno spatřovat procesní zavinění na zastavení exekuce, tak soudní praxe dovodila, že procesní zavinění na zastavení exekuce je nutno za daných podmínek spatřovat na straně oprávněné. Důvody, které vedly k zastavení exekuce, jak je lze dovodit z obsahu spisu, spočívají v tom, že je dán nedostatek pravomoci rozhodce vydat rozhodčí nález, na jehož základě byla exekuce nařízena, i samotná rozhodčí smlouva, která je svázaná s neplatnou úvěrovou smlouvou, je rovněž neplatná, čehož si oprávněná, resp. její právní předchůdce, mohla a měla být vědoma.
27. V daném případě tak byla procesně úspěšná povinná, avšak té žádné prokazatelné náklady nevznikly, proto soud rozhodl, jak uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.
28. Ze stejných důvodů je nutno oprávněnou zavázat k náhradě nákladů exekuce, přičemž nelze v případě zastavení exekuce vypočítat výši odměny soudního exekutora z plnění vymoženého na základě nevykonatelného exekučního titulu. Ústavní soud ve svém usnesení *sp. zn. IV. ÚS 1500/17, ze dne 17. 10. 2017*, konstatoval, že z ústavních hledisek ob stojí soudem přijaté řešení, kdy v rozhodnutí o zastavení exekuce soud exekutorovi přiznal vůči oprávněné nárok na náhradu nákladů exekuce ve výši 7 865 Kč s odůvodněním, že soudnímu exekutorovi nelze přiznat odměnu z plnění vymoženého na základě nevykonatelného exekučního titulu. Soudnímu exekutorovi tak v souvislosti se zastavením exekuce náleží pouze odměna ve výši 3 000 Kč a dále hotové výdaje v paušální částce 3 500 Kč v souladu s ustanovením § 11 odst. 2 a § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb. Protože je soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu rovněž daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z odměny a náhrad, tj. 1 365 Kč.

29. Jelikož byla exekuce nepřipustná od počátku, zavázal exekuční soud soudního exekutora i oprávněnou k vrácení všech vymožených částek, které v rámci nepřipustné exekuce obdrželi z majetku povinné (výrok IV. oprávněný, výrok V. soudní exekutor).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, dvojmo.

Nový Jičín 5. března 2025

Mgr. Miroslava Káňová, v. r.
soudkyně